

ת"פ 50464/03/18 - מדינת ישראל נגד בנימין דוד רום

בית משפט השלום בחדרה

05 מרץ 2020

ת"פ 50464-03-18 מדינת ישראל נ' רום

בפני כב' השופט אביו גופמן, שופט בכיר
מאשימה מדינת ישראל
נגד בנימין דוד רום
נאשם

החלטה

1. ע"פ כתב האישום, בתאריך 26.8.16, במהלך מסיבת רווקות בחוף שדות ים, ניגש הנאשם לנוכחים במסיבה וביקש להנמיך את המוסיקה, אך נתקל בסירוב.

הנאשם ניסה לנתק את חוטי החשמל והמתלוננת ביקשה ממנו שלא לגעת בצידוד, ובהמשך, לקח הנאשם בקבוק וודקה, דחף את המתלוננת על מקרר המשקאות, היכה אותה באמצעות הבקבוק בידה השמאלית וגרם לה לשפשוף עם המטומה.

הוראת החיקוק, על פיה, מואשם הנאשם הינה - תקיפה שגרמה חבלה של ממש.

2. בדיון שהתקיים בתאריך 7.1.19 טענה ב"כ הנאשם שהתיק נסגר בעבר ונפתח שוב בחוסר סמכות וביקשה שיודע לה מה הגוף שאישר פתיחת התיק מחדש.

בדיון שהתקיים בתאריך 17.7.19 נטען שוב כי התיק נפתח שוב בחוסר סמכות שכן ע"פ סעיף 64 לחסד"פ ובג"צ 844/86 צריך לציין שיקולים לשינוי החלטת סגירת התיק. כן מועלית טענה לגבי חזרת המאשימה מהסדר מותנה, ובסופו של דבר, עותרת ב"כ המאשימה לביטול כתב האישום בעילה של הגנה מן הצדק.

בהשלמת הטיעונים נטען כי במקרים דומים נסגרים תיקים בהסדר מותנה ועל כן במקרה זה קיימת אפליה. כן מועלות טענות לגבי סבירות ההחלטה של הגשת כתב אישום.

בהמשך נטען, שבמקרה זה לא הופעלה הסמכות באשר להסדר מותנה כמו במקרים דומים וכי כאמור הנאשם הופלה לגבי מקרים אחרים. ב"כ הנאשם מפנה למקרים רבים דומים בהם, בניגוד למקרה זה,

הופעלה הסמכות של הסדר מותנה ולטענתה היה מקום לעשות שימוש בסמכות זו המוקנית לתביעה גם בתיק זה.

בסופו של דבר, בימ"ש מתבקש לקבוע שהתיק נפתח בחוסר סמכות וכי אי סגירת התיק עומדת בניגוד לעקרונות המשפט המינהלי. מעבר לכך, נטענה טענת הגנה מן הצדק בגין אפליית הנאשם.

3. ב"כ המאשימה, בתגובה לטיעוני ב"כ הנאשם, מעלה טענות רבות לגבי השאלה האם הטענה הנטענת באשר לעצם הגשת ההליך הפלילי מקומו במסגרת טענת הגנה מן הצדק. כן נטען כי העבירה המיוחסת לנאשם אינה במסגרת העבירות בהן יש מקום להסדר מותנה שכן מדובר בתקיפה שגרמה חבלה של ממש ולא תקיפה סתם. אציין מיד שדין טענה זו להידחות שכן מדובר בעבירה שהעונש בגינה אינו מעל 3 שנות מאסר.

בהמשך נטען כי יש ליתן לתביעה שיקול דעת רחב בעניין מדיניות העמדה לדין כאשר ההחלטה במקרה זה אינה חורגת ממידת הסבירות, כל שכן, שאין מדובר בחוסר סבירות קיצוני.

4. בת.פ. 11804-06-15 נדונה שאלה דומה, כאשר הוגשה בקשה לביטול כתב אישום תוך הסתפקות בהסדר מותנה.

ביהמ"ש מצוין בפסק הדין שסעיף 67 לחסד"פ קובע את האפשרות לסגור תיק נגד חשוד בהסדר מותנה כאשר נאשם יודה בעובדות המקרה המהוות עבירה ומתחייב לקיים תנאים של הסדר מותנה.

סעיף 67 א' (ב) קובע כי תובע "רשאי" להציע הסדר מותנה אם ראה כי מילוי תנאי ההסדר יענה על העניין לציבור. מכאן שהסמכות להציע לחשוד הסדר במקום הגשת כתב אישום הינו בשיקול דעתו של התובע אשר יחליט ע"פ שיקול דעתו אם יש מקום להסדר מותנה.

אי היעדרות המאשימה לקיום הסדר מותנה, אפילו אם נאשם עומד בתנאי הסף, אינה יוצרת לכשעצמה עילה להתערבות בימ"ש.

גם אם היו מקרים דומים בהם בחרה המאשימה בהסדר מותנה, הרי אין בכך להצביע שבמקרה זה החלטת המאשימה להגיש כתב אישום נגועה בחוסר סבירות וכי מוצדק להגיש כתב אישום ואפילו יכולה היתה המאשימה לקבל החלטה אחרת.

בת.פ. (קריות) 21857-06-14 בנסיבות דומות נאמר כי הסדר מותנה ייערך רק בעבירות חטא או עוון או בעבירות פשע המנויות בתוספת השישית (טרם נקבעו העבירות בתוספת השישית).

בפסק דין זה נאמר שההחלטה לעניין הסדר מותנה היא בשיקול דעת התביעה ויש להוכיח פגם

בהחלטת המאשימה.

5.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, סבור אני שדין טענת ב"כ הנאשם להידחות.

ע"פ הטיעונים שהוצגו בפניי, אין לומר כי במקרה זה אכן מדובר בהחלטה בלתי סבירה של המאשימה.

ההחלטה לעניין הגשת כתב אישום הינה בשיקול דעת של תובע ושלו בלבד ולא ברור לי על מה נסמכת טענת ב"כ הנאשם שהחלטתו אינה סבירה.

באשר לטענת הגנה מן הצדק, הרי גם אם הייתי סבור שניתן לטעון טענה זו ביחס להחלטת התביעה להגשת כתב אישום ואי החלת הסדר מותנה, הרי טענה זו מן הראוי שתטען במסגרת ההליך העיקרי אשר במסגרתו יש להוכיח טענת אפליה ביחס לנאשם.

לאור כל האמור, אני סבור שדין טענות ב"כ הנאשם להידחות ועניין ההגנה מן הצדק, יישקל לאחר שמיעת הראיות בתיק לגופו.

אני קובע התיק להקראה ליום 7.4.20 שעה 09:00.

העתק החלטה זו יישלח לצדדים.

ניתנה היום, ט' אדר תש"פ, 05 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי